

BMW MOTORCLUB REIS NAAR IERLAND

Zaterdag 15-10-'05

In aller vroegte, nauwelijks geslapen, vertrokken wij met zijn vijven iets voor vier 's ochtends vanuit Tony's woonhuis in Waalre.

Het eerste wat opviel was rijden in de mist. Als tweede man moest ik Mark zien bij te houden, die er een stevig tempo op nahield.

Bij de franse grens hadden we al tien minuten voorsprong op Cleo en Tony die het moordende tempo niet bij konden (wilden) aanhouden.

Later zouden we nog vaker uit elkaar raken. Vanaf de franse grens gingen we gelijk op secundaire en soms ook op tertiaire wegen verder, wat het tempo flink omlaag bracht.

Tony had de route zo uitgestippeld niet wetende dat we nog een hele tijd in de mist moesten rijden. We hebben wel een lekkere kop koffie midden op de weg gezet bij zonsopkomst. Mooi zoals de zon door de mist heen dringt. De route gaat via ontelbare dorpjes verder door een steeds mooier, glooiend landschap.

In de middag nemen we een pondje over de Seine en raken we Tony kwijt. Als we even later een hoge brug over de Seine nemen was dat niet volgens de route, maar Mark's navigatie systeem sloot op dat punt niet goed aan. Met een paar SMS-jes was het contact weer geregeld en konden we gezamenlijk onze tocht vervolgen. Naarmate we Cherbourg naderden, maakten we meer gebruik van de snelweg en werd het toeren ook saaier. Wel werd ik opgeschrikt door mijn slaapzak die bijna van de motor was afgewaaid. Om kwart voor vier arriveerden we in de haven en ruim op tijd voor de boot. Echter te weinig tijd om nog ergens te gaan eten. Op de boot waren de maaltijden gelukkig goed en betaalbaar. Rob en Kees waren een dag eerder al vertrokken en hadden een Formule 1 hotel in Le Havre genomen. Het was een leuk weerzien met beide heren.

Zondag 16-10-'05

Om zes uur werd ik in de hete 4-persoons kajuit wakker na een diepe, dromenloze nachtrust; wel een paar keer wakker geschrokken van de deining en geluiden op het schip. Rustig even ontbeten en de boot nog wat rondgelopen. Buiten was het grijs met een waterig zonnetje dat door probeerde te breken.

Onderling hadden we afgesproken om als laatste de boot af te rijden om zoveel mogelijk uitlaatgassen van (vracht) auto's te vermijden en dan is het plotseling links rijden geblazen. Het was nog droog, maar had al wel hier en daar geregend.

Op een mooie picknick plaats hielden we onder begeleiding van een luid blaffend keeshondje onze eerste pauze. Na een korte lunch van de inmiddels beruchte 'zangzaad' koeken vervolgden we onze tocht richting Duncannon fort.

Cleo kwam bij een lastige omdraaimanoeuvre ten val waarbij een knipperlicht afbrak. Met de schrik vrij, maar zonder verdere schade vervolgden we de tocht naar het fort waar we ook een korte pauze hielden. Op dat moment begon het te regenen en zou het deze middag niet meer droog worden. Jammer van het mooie uitzicht en landschap waar we ons een weg doorheen baanden. De regen gaat dan ook nog door de

handschoenen heen; je handen krijgen een diep-paarse kleur en gelukkig biedt de handvatverwarming voor sommigen van ons dan uitkomst om je handen op temperatuur te houden.

Nadat we de jeugdherberg gevonden hadden en onze kleren zo goed mogelijk te drogen, zijn we nog gaan eten bij de plaatselijke Chinees van Dungarvan want we hadden stevige trek na deze eerste motordag. Tot slot hebben we nog genoten van live muziek in 'The Local' en een pint Guinness gedronken. Een goede afsluiter van deze natte middag.

Maandag 17-10-'05

Als eerste wakker, maar om tien voor half acht wordt iedereen wakker en bereiden we ons voor op het ontbijt. Buiten is het grijs en gelukkig ook nog droog. We besluiten maar om direct te vertrekken en geen inkopen te doen.

Volgens Tony was dit eerste hostel voor 20 euro eigenlijk te duur geprijsd. De prijs zou inderdaad elke dag daarna steeds lager uitvallen totdat we aan het einde van de week noodgedwongen een Bed&Breakfast moesten nemen.

We houden onze eerste pauze bij een soort Turkse poort die in the middle of nowhere het landschap siert. Als een stelletje Japanners stoppen we wat later bij een Iers kasteel te Lismore om plaatjes te schieten en daarom heb ik maar even niet gefilmd.

Na de lunchpauze in een lokale pub trekt Mark z'n regenoverall aan en zegt: "Laat het nou maar regenen" wat ook prompt gebeurt. Enige nadeel is dat het de hele middag verder blijft regenen en dan moet je meer op de weg letten dan je van het landschap kan genieten. We houden nog één pauze in de regen voordat we naar Baltimore doorrijden en Rolf's place bezoeken (één van de mooiste hostels).

Dinsdag 18-10-'05

's Morgens regende het zachtjes bij vertrek vanaf het hostel. We pauzeerden bij een kerkje dat te koop stond maar het begon weer direct harder te regenen zodat we maar gauw weer opstapten. Richting het Westen zagen we in de verte een klein streepje blauwe lucht dat zich steeds duidelijker begon af te tekenen. Jawel, de zon was in aantocht!

In Castletownbere hielden we onze middagpauze onder de palmen in het zonnetje. Dat ging de goede kant op. We vervolgden de schitterende Beara ring richting Garnish point, uiterst Zuidwestelijk in Ierland.

Prachtige regenbogen sierden de lucht op onze route. De Healy pass gaf spectaculaire panorama's en ik heb met Kees nog een heuvelkje beklommen om de achterkant van de pass nog te filmen. Daarna was het genoeg voor deze dag en sloten we onze route af in Kenmare waar we de gezellige stadshostel voor ons zelf hadden. Het originele Atag fornuis gaf wel veel warmte af.

In een eetcafé kwamen we, of moet ik zeggen Tony, in gesprek met twee studentes uit Berlijn. Mark wilde een goede indruk op de meiden maken en zei: "Wir fahren ein deutsches Qualitäts Produkt, was denken sie daß wir fahren? Waarop één van de dames antwoordde:"Ein Trabant?!"

Toen was Mark ook een beetje uit het veld geslagen. Hij zei daarna ook nog dat Tony onze Führer was, maar hij herstelde zich snel door er Reiseführer van te maken.

We waren Tony de rest van de avond kwijt aan deze 'tourisme' studentes. De live muziek viel daarna wat tegen en we gingen op tijd terug naar onze hostel.

Woensdag 19-10-'05

Ook vandaag weer vroeg wakker door de biologische wekker en om 7.15 uit bed. De plaatselijke bakker opende zijn winkel een half uurtje eerder om mij al wat lekker donker lers brood te verkopen. Na wat moeilijk heen en weer gemaneuvreer op de binnenplaats vol grind, vertrokken we richting Kerry. Omdat het regende sloegen we 'the scenic route over om direct richting Dingle, 'the ring of Sleah Head' te koersen. Een hele mooie kustroute met een stop aan het strand. Wel een lastig weggetje er naar toe. Daarna bleef de ring heel afwisselend tot de Connor pass waar ook stevig aan de weg werd getimmerd. En bovenaan weer een prachtig uitzicht aan twee kanten op het landschap en de zee.

Misschien toevallig, maar ik ben tot de middelste rijder van de 7 man gebombardeerd. Waarschijnlijk ook omdat ik de minst ervaren motorrijder ben; het is alleen grappig dat ik ook de middelste van 5 broers ben en ik deze middenpositie ook hier heb gekregen. Het links rijden gaat ons steeds beter af. Het blijft echter steeds schrikken als er plotseling zo'n snelle Ierse automobilist aan de verkeerde kant langs je heen scheert.

Tenslotte stoppen we bij de oudste hostel in Kilrush wat helaas een beetje doods plaatsje blijkt te zijn. 's Avonds bevalt er niets te beleven en is het zelfs moeilijk om een redelijke eetgelegenheid te vinden.

Donderdag 20-10-'05

De biologische wekker gaat weer mooi om 7 uur 's morgens af. Misschien kunnen we vandaag iets eerder vertrekken omdat we vandaag een lange route voor de boeg hebben. Uiteindelijk winnen we alleen maar een kwartiertje en gaat die tijdswinst snel verloren aan kleine weggetjes die Tony voor ons had uitgekozen.

De Cliffs of Moher waren ons volgende doel. Ook hier zocht Tony een achteraf weggetje dat helaas was afgesloten en dus liepen we wederom vast. Dan maar naar de hoofdingang waar we natuurlijk niet betaald wilden parkeren. We zijn tenslotte Hollanders!

The Cliffs geven een indrukwekkend uitzicht dat zich moeilijk door camera's laat vastleggen. Alweer sieren verscheidene regenbogen de lucht en wisselen donkere lichten en zonnige perioden zich snel met elkaar af; het zicht blijft gelukkig erg goed. Hier komen we ook een van de weinige andere BMW motorrijders tegen; een mooi opgeknapt R80 GS waarvan de trotse eigenaar nog een foto van onze groep neemt.

Vervolgens rijden we naar Calway waar de groep even gesplitst raakt omdat Tony een klein weggetje zoekt en Léon de aandacht van Rob en Kees niet op tijd weet te trekken en zodoende richting stadscentrum doorrijden. Uiteindelijk geeft de SMS weer uitkomst en zien we elkaar een half uurtje later aan de rand van Calway.

Even later stoppen we bij een gezellig wegrestaurant waar we een lekkere tosti verorberen. Uitgerust zijn we nu klaar voor de laatste etappe naar Clifden die door alweer een verassend mooi rietachtig landschap met kleine riviertjes en meertjes voert. Lekker bochtige wegen waar je heerlijk overheen kunt toeren; wel wat hobbelig af en toe, maar je kunt niet alles hebben.

Ondanks onverwachte stops bereiken we Clifden ruim op tijd en is er voldoende plaats in het lokale hostel. Clifden is een 10 x mooier plaatsje dan Kilrush en na het avondeten bij de pizzeria kunnen we nog wat genieten van live muziek dat in bijna elk zichzelf respecterend lers café 's avonds te vinden is. De kwaliteit is wel heel wisselend en het eerste bandje van Dungarvan is nog niet overtroffen.

Vrijdag 21-10-'05

Deze dag begonnen we rustig aan en dat kwam goed uit omdat ik de voorafgaande avond iets teveel bier had gedronken. We hadden tot half twaalf voordat we zouden vertrekken en zodoende ruim genoeg tijd om souvenirs in te kopen. Leon kocht een zilveren vriendschapsring met Keltische symboliek. Mark kocht ook sieraden voor zijn twee dochters, 13 en 16 jaar en ik kocht twee haloween maskers voor mijn boys, 4 en 8 jaar.

Langzaam reden we het stadje uit naar boven om alweer van een adembenemend uitzicht te genieten. Vervolgens reden we naar de monastery van Kilmore waar we onze eerste pauze hielden.

Het weer was regenachtig grijs maar al met al hielden we het deze dag redelijk droog onderweg.

's Middags vervolgden we onze weg naar de zuidkust van Connemara waar we voorlopig afscheid namen van Mark die een ex-collega ten noorden van Calway op ging zoeken.

Wij zakten verder af naar de kust waar we door een lelijk ongeluk met een gewonde vrouw opgehouden werden. Tony had nog geholpen om eerste hulp toe te dienen, maar de ambulance was gelukkig al snel ter plaatse.

Over het algemeen rijden veel lers als gekken over slecht begaanbare wegen. Ook op deze wegen geldt vaak een belachelijk hoge maximum snelheid van 100 km/uur, terwijl je in Nederland op zulke wegen nog niet eens 80 km/uur zou mogen rijden.

Het lag in onze bedoeling om in Galway een hostel te nemen, maar al gauw bleek dat alle hostels voor de vrijdagavond al volgeboekt waren. Verder gelegen hostels waren geen alternatief waarop wij unaniem besloten om bij een Bed&Breakfast te overnachten. Voor 30 euro alle luxe van een lekker bed, eigen douche&wc, TV(who cares) en uitgebreid lers ontbijt was toch een goed alternatief.

Omdat we snel wilden gaan eten reden we in onze motorkleding naar het eerste het beste eettentje en waren we dus veel te warm gekleed voor het toch al verhitte visrestaurant met een brandend open haard. Maar goed, het eten was uitstekend en nog betaalbaar ook.

Zaterdag 22-10-'05

Het begin van de terugtocht leek een saaie bedoening te gaan worden, ware het niet dat Tony na een uurtje de grote weg achter zich liet en zijn favoriete kleine weggetjes weer opzocht en wij achter hem aan. Zo kwamen we op het eerste bospaadje van onze reis met alleen een groenstrook in het midden. Tony was in zijn element, maar voor ons RT-rijders was het toch echt zweten geblazen.

Tussendoor stopten we nog bij een meertje waar zeilcursussen gehouden werden. Later kwamen we bij een mooi kasteel in Cachal waar we in een restaurant met Laura Ashley inrichting van een Iers/Mexicaanse sandwich genoten. Ook heeft een bruingekleurde hond ons nog kilometers nagehold op één van Tony's intussen beruchte kleine weggetjes.

's Avonds stopten we in Kilkenny waar we ons verheugden op een laatste avondje stappen met live muziek. Stappen hebben we inderdaad veel gezet, maar live muziek? Ho maar. De meeste jongelui hadden teveel gedronken en de luide disco muziek joeg ons weer vroeg terug naar onze Bed&Breakfast.

Zondag 23-10-'05

Gelukkig wel een goede nachtrust voor ons vertrek van de laatste dag in Ierland. Het ontbijt was super georganiseerd door onze gastvrouw en wij zouden en moesten van haar de 'Irish sausages' proberen. Die smaakten inderdaad best lekker, maar om daar nou zoveel ophef over te maken..

Enfin, Leon, Cleo en ik besloten om nog wat cultuur op te snuiven en naar de fraaie kerk van Kilkenny te wandelen en dat was best de moeite waard.

Na het tanken reden we richting Kells waar een goedbewaarde ruïne van een klooster te bezichtigen was. Vervolgens reden we door naar New Ross waar we nog een laatste fotosessie van onze laatste pauze in Ierland hielden.

Inmiddels was het al na twaalfen toe we aan onze laatste etappe naar de boot in Rosslare begonnen.

Tony kon het ook nu weer niet nalaten om de doorgaande route links te laten liggen en opnieuw de kleine weggetjes op te zoeken. Helaas ging hij deze keer zover dat we op een modderweg strandden dat bij een hek en een weiland eindigde.

Even tevoren had ik daar de brui al aan gegeven en waren Léon, Rob en Kees en ik omgedraaid om de verharde weg weer op te zoeken.

Om 13.15 waren we in Rosslare en konden Kees en ik nog rustig inkopen gaan doen. De rest lijkt op het verhaal van de 10 negertjes, want één voor één kwamen de afvallers of afvalligen binnendruppelen.

Tony was de enige die zijn kleine weggetjes trouw was gebleven en arriveerde toch nog ruim op tijd voor het inchecken bij de boot. Eind goed, al goed en zeker 'no hard feelings' na deze zo perfect verlopen vakantie in Ierland.

Auteur: Paul vH